

samfundsmæssige opgave, vi står over for i de kommende år, er at sikre folk uden for arbejdsmarkedet tilknytning til arbejdsmarkedet. Og der synes jeg, at det må være helt naturligt, at vi siger: Jamen lad os se på området, vi diskuterer med arbejdsmarkedets parter, vi garanterer, at vi ikke griber ind i de kollektive overenskomster. Men jeg hører alle steder, hvor jeg færdes – fra fagforeninger, fra fagforbund, fra arbejdsgiverforeninger og fra hovedorganisationerne – en entydig erklæring om, at dette er det største samfundsmæssige problem, vi står over for: at skaffe ledige fodfæste på arbejdsmarkedet.

Lad os så se, hvor langt de her aftaler, der kommer, bærer. Lad os give det en chance. Erkendelsen har bredt sig. I stedet for at sige, at denne her ordning kan vi i hvert fald ikke røre, og denne her ordning kan vi ikke røre, så vil jeg da gerne sætte mig i spidsen for at sige: Jamen lad os da prøve i fællesskab at finde ud af noget, og vi garanterer lønmodtagerne, at vi ikke er ude på at nedbryde overenskomstsyste­met med mindstebetaling osv., og vi siger til arbejdsgiverne, at de barrierer, I har med, at I ikke gider at sætte jer ind i alle de forskellige indviklede ordninger, vil vi prøve at forenkle.

Lad os så se, hvor langt vi kan komme i fællesskab på det her område. Der synes jeg, at jeg har givet de garantier, som hr. Ole Sohn efterlyser, nemlig at det er aftalevejen, vi skal frem på med arbejdsmarkedets parter for at få accepten ude på arbejdspladserne af det, vi foretager os her.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Ole Sohn for det fjerde og sidste spørgsmål.

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne her tilkendegive, at SF går meget åbent ind i de her diskussioner, for vi er helt enige om, at arbejdsmarkedet er omdrejningspunktet. Men jeg er jo nødt til på en eller anden måde at give udtryk for min forundring, for jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvori incitamentet for at få flere i arbejde ligger, ved at man frem for 4 ugers gratis virksomhedspraktik skal kunne gå op til et helt år. Deri ligger der altså ikke nogen forenkling.

Der ligger en bekymring hos en lang række indvandrer- og flygtningegrupper for: Jamen nu kan vi jo ikke længere sikres ordinær beskæftigelse i starten, nu vil alle vel bruge os gratis i 1 år. Der ligger bekymringer hos de faglige organisationer. Og jeg har aldrig hørt et krav fra en

arbejdsgiver eller en arbejdsgiverorganisation om, at de har behov for at se en indvandrer eller flygtning an i 52 uger. Det har jeg aldrig hørt. Derfor forstår jeg simpelt hen ikke, hvad der er begrundelsen for det, og jeg forstår heller ikke, hvorfor man skriver i oplægget, selv om det er et integrationsudspil, at det er noget, der generelt gælder for alle personer, for det er jo det, der står. Der står, at det her gælder alle personer, som har svært ved at få fodfæste.

Derfor giver det da anledning til megen bekymring. På trods af at overskriften om, at arbejdsmarkedet er omdrejningspunktet for integrationen, hvad jeg er fuldstændig enig i, så må ministeren da have forståelse for, at når der ikke er nogen på arbejdsmarkedet, nogen af siderne, der har krævet at få 52 ugers gratis virksomhedspraktik, så undrer det lidt, at det skulle være en forenkling eller et omdrejningspunkt, der kan fremme en fornuftig integration.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg synes, at hr. Ole Sohn gør processen her mere vanskelig ved at fremhæve, om den ene part eller den anden part har rejst ønske om det her.

Vi står over for et samfundsproblem, og derfor er min enkle tankegang den, at for udlændinge og indvandrere i Danmark er det helt afgørende at få et job, og så må vi altså efter min mening sige, at så kan der være nogle bekymringer af den ene art og den anden art, og det må vi tage hensyn til, men det altovervejende problem i Danmark er, at disse mennesker får en chance for at komme i berøring med det danske arbejdsmarked. Jeg vil gentage igen, at har man én gang fået fodfæste, så er sandsynligheden for, at man bevarer fodfæstet, større, og lønmobiliteten på danske virksomheder er sådan, at det er ret hurtigt, at man kommer op og tjener den samme løn som sine danske kolleger. Så synes jeg godt, at man i en begrænset periode fra 2 uger til 52 uger kan sige, at det kan lade sig gøre.

Kl. 15.20

For jeg forventer da, at for hovedparten af de mennesker, der kommer med kompetencer, er det måske 1-2 måneder, det drejer sig om. Men der er da nogle, der har tungere problemer, hvor man skal kombinere det med noget danskundervisning, hvor man skal kombinere det med nogle andre foranstaltninger, og hvor man så siger: Jamen o.k., så er det altså 6 måneder eller 8 måneder, vi giver chancen her.